

Til lovforslag nr. L 59. Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 29. maj 1986*)

Forslag

til

Lov om saltvandsfiskeri

Kapitel 1

Lovens anvendelsesområde

A. Lovens geografiske område

§ 1. Denne lov gælder, medmindre andet er bestemt, for fiskeri og opdræt af fisk, krebs- og bløddyr samt alger på dansk fiskeriterritorium samt fiskeri med dansk indregistreret fiskerfartøj uden for det nævnte område.

Stk. 2. Fiskeriministeren kan efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer bestemme, om et område skal være omfattet af denne lov eller lov om ferskvandsfiskeri.

B. Erhvervsmæssigt fiskeri

§ 2. Hvor fiskeri ikke udøves ifølge særlig adkomst, jfr. § 15, må erhvervsmæssigt fiskeri kun drives af personer og selskaber m.v., der er registrerede af fiskeriministeren i henhold til §§ 3, 4 eller 6.

§ 3. Myndige enkeltpersoner er berettigede til at blive registreret som erhvervsfiskere, når det dokumenteres, at de opfylder følgende betingelser:

- 1) dansk indfødsret eller bopæl her i landet i en uafbrudt periode på mindst 2 år umiddelbart forud for registreringen,
- 2) beskæftigede med erhvervsfiskeri i de foregående 12 måneder og
- 3) mindst $\frac{1}{3}$ af deres bruttoindkomst ved personlig virksomhed i de foregående 12 måneder stammer fra erhvervsfiskeri.

Stk. 2. Registrerede erhvervsfiskere skal for at bevare retten til at være registreret på

forlangende kunne dokumentere, at de opfylder betingelserne i stk. 1.

Stk. 3. En erhvervsfisker, hvis registrering er bortfaldet, kan blive registreret igen, selv om betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, hvis erhvervsfiskeren godtgør, at betingelserne efter stk. 1 på et tidspunkt – der ligger inden for de sidste 5 år forud for ansøgningen og efter registreringens bortfald – har været opfyldt.

Stk. 4. En registrering efter stk. 3 bortfalder, hvis erhvervsfiskeren ikke inden 18 måneder efter registreringen giver fiskerikontrollen dokumentation for, at han i en periode på 12 måneder efter registreringen har opfyldt betingelserne i stk. 1, nr. 3. I øvrigt finder stk. 2 tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Aktieselskaber, anpartsselskaber, andelselskaber eller lignende kan registreres som berettigede til at drive erhvervsfiskeri, når mindst $\frac{1}{3}$ af deltagerne er registrerede som erhvervsfiskere i medfør af stk. 1 eller som selskaber i medfør af nærværende stykke. Godkendelse kan kun ske, når vedtægterne indeholder bestemmelser om,

- 1) at anparter, aktier og andelsbeviser m.v. svarende til $\frac{1}{3}$ af selskabets indskudskapital kun kan udstedes eller overdrages til personer eller selskaber, der er registrerede af fiskeriministeren, som berettigede til at drive erhvervsfiskeri,
- 2) at $\frac{1}{3}$ af de udstedte aktier, anparter og andelsbeviser m.v. skal noteres om denne begrænsning i omsætteligheden, og
- 3) at overdragelsen af de noterede aktier, anparter og andelsbeviser m.v. kræver samtykke fra bestyrelsen.

Stk. 6. For aktie- og anpartsselskaber skal det fremgå af vedtægterne, at $\frac{2}{3}$ af aktier og anparter skal henføres til en særlig aktie- eller anpartsklasse.

Stk. 7. Aktieselskaber, anpartsselskaber, andelsselskaber og lignende, som inden denne lovs ikrafttræden drev erhvervsfiskeri i henhold til de da gældende regler, bevarer retten til at drive fiskeri og vil kunne registreres af fiskeriministeren som selskab m.v. med ret til at drive erhvervsfiskeri. Disse selskaber må dog kun fortsat drive erhvervsfiskeri, såfremt $\frac{2}{3}$ af bestyrelsen er danske statsborgere og er bosat her i riget. Såfremt selskabet ønsker at udvide fangstkapaciteten ud over, hvad der var gældende for det pågældende selskab før lovens ikrafttræden, skal selskabet opfylde betingelserne for nye selskaber som omtalt i stk. 5 og 6.

§ 4. Berettigede til at være registreret som bierhvervsfiskere er myndige enkeltpersoner, der har dansk indfødsret eller har haft bopæl her i landet i en uafbrudt periode på mindst 2 år umiddelbart forud for registreringen, såfremt de opfylder én af nedenstående betingelser:

- 1) registrerede hos fiskerikontrollen ved udgangen af 1983 som bierhvervsfiskere,
- 2) registrerede erhvervsfiskere,
- 3) personer, der igennem 5 år har været registrerede som fritidsfiskere og efter ansøgning til det nedenfor i stk. 3 omtalte nævn opnår tilladelse til at drive bierhvervsfiskeri i et nærmere angivet område. Ansøgningen skal indsendes til nævnet gennem den lokale fiskerikontrol.

Stk. 2. Bierhvervsfiskeri må kun drives personligt og uden anvendelse af medhjælp, lønnet som ulønnet.

Stk. 3. Til endelig administrativ afgørelse af ansøgninger om tilladelse til at drive bierhvervsfiskeri i medfør af stk. 1, nr. 3, nedsætter fiskeriministeren et nævn. Nævnet består af 2 repræsentanter for fiskeriministeriet, 1 repræsentant for Danmarks Havfiskeriforening, 1 repræsentant for Dansk Fiskeriforening, 1 repræsentant for Dansk Kystfiskeriforening, 1 repræsentant for Landsorganisationen af Danmarks Detailfiskehandlere, 1 repræsentant for Danmarks Sportsfiskerforbund, 1 repræsentant for Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, 1 repræsentant for

Dansk Amatørfiskerforening og 1 repræsentant for Jydsk Fritidsfiskerforbund. Formanden beskikkes af fiskeriministeren blandt nævnets medlemmer. Fiskeriministeriet er sekretariat for nævnet. Fiskeriministeren fastsætter nærmere regler om nævnets forretningsgang.

Stk. 4. Nævnet skal ved sine afgørelser lægge særlig vægt på, om en imødekommelse af ansøgningen vil være af væsentlig betydning for opretholdelsen af fiskeriet i det pågældende lokalområde. I forbindelse hermed skal der tages hensyn til det i lokalområdet allerede eksisterende erhvervsfiskeri. Nævnet skal endvidere lægge vægt på, om ansøgeren igennem sit hidtidige fritidsfiskeri har erhvervet kendskab til den type fiskeri, der ønskes udøvet. Hvor forholdene måtte gøre det nødvendigt, kan nævnet i tilladelsen fastsætte begrænsninger med hensyn til arten og antallet af redskaber, der må benyttes ved bierhvervsfiskeri.

Stk. 5. De under stk. 1, nr. 2 og 3, registrerede bierhvervsfiskere skal for at bevare denne ret kunne dokumentere, at mindst $\frac{1}{10}$ af bruttoindkomsten ved personlig virksomhed i de foregående 12 måneder stammer fra fiskeri.

§ 5. Fiskeriministeren kan fastsætte nærmere regler for fremgangsmåden ved godkendelsen af retten til at drive erhvervs- og bierhvervsfiskeri samt for dokumentationen for, at betingelserne for registrering er opfyldt.

Stk. 2. Ved beregning af indkomsten ved personlig virksomhed bortses fra indtægter hidrørende fra borgerligt ombud og offentligt hverv.

§ 6. Personer, som i henhold til § 1, stk. 9, i lov nr. 195 af 26. maj 1965 om saltvandsfiskeri, som ændret ved lov nr. 209 af 16. maj 1978, er registrerede hos fiskerikontrollen som landbrugere med ret til at drive fiskeri i forbindelse med landbrug, bevarer denne ret.

§ 7. Fiskeriministeren kan meddele tilladelse til, at personer bliver registreret som erhvervs- eller bierhvervsfisker i henhold til § 3, stk. 1, og § 4, når særlige helbreds- eller sociale hensyn taler herfor.

Stk. 2. Fiskeriministeren kan meddele tilladelse til, at personer, der overtager en igang-

værende fiskeribedrift eller andel heraf ved arv eller overtagelse af uskiftet bo, kan fortsætte fiskeriet, uanset at betingelserne i § 3 ikke er opfyldt.

§ 8. Det er forbudt andre end de i § 3 nævnte at tilvirke eller omlade fisk på dansk fiskeriterritorium uden tilladelse fra fiskeriministeren.

§ 9. Fiskerfartøjer, der anvendes til erhvervmæssigt fiskeri, skal være dansk indregistrerede, og $\frac{2}{3}$ af besætningen skal have dansk indfødsret eller have haft bopæl her i landet i en uafbrudt periode på mindst 2 år umiddelbart før ansættelsesforholdet påbegyndes.

§ 10. For personer og selskaber m.v., der driver fiskeri med fiskerfartøjer, der er indregistrerede i andre EF-medlemslande, finder bestemmelserne i §§ 3-9 kun anvendelse i det omfang, det er i overensstemmelse med de forpligtelser, der følger af Danmarks medlemskab af De europæiske Fællesskaber.

Stk. 2. Fiskeriministeren kan meddele undtagelse fra bestemmelserne i §§ 3 og 9, når det skønnes af interesse for fiskeriets udvikling, ligesom der ved overenskomst med fremmed stat kan gøres undtagelse fra nævnte bestemmelser.

C. Andre former for fiskeri

§ 11. Enhver kan drive lystfiskeri med stang, pilk eller lignende lette håndredskaber.

§ 12. Fiskeri, som ikke er omfattet af §§ 3, 4, 6 eller 11, jfr. desuden § 15, er fritidsfiskeri.

Stk. 2. Berettigede til personligt at drive fritidsfiskeri er dog enhver, som opfylder nedenstående betingelser:

- 1) fyldt 12 år,
- 2) fast bopæl her i landet og
- 3) ikke registreret som erhvervs- eller bierhvervsfisker m.v. i henhold til § 3, stk. 1 eller 3, og § 4, stk. 1, eller § 6.

Stk. 3. Fiskeriministeren fastsætter efter forhandling med det i henhold til stk. 4 nedsatte udvalg nærmere regler for arten og antallet af fiskeredskaber, som fritidsfiskere må anvende.

Stk. 4. Fiskeriministeren nedsætter et udvalg til rådgivning i forbindelse med fastsættelse af regler vedrørende udøvelse af fritids- og lystfiskeri. Udvalget består af 1 repræsentant for Danmarks Havfiskeriforening, 1 repræsentant for Dansk Fiskeriforening, 1 repræsentant for Dansk Kystfiskerforening, 1 repræsentant for Danmarks Sportsfiskerforbund, 1 repræsentant for Ferskvandsfiskeriforeningen i Danmark, 1 repræsentant for Dansk Amatørfiskerforening, 1 repræsentant for Jydsk Fritidsfiskerforbund, 1 repræsentant for Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser og 1 repræsentant for fiskeriministeriet. Formanden beskikkes af fiskeriministeren blandt nævnets medlemmer.

Stk. 5. Fiskeriministeren fastsætter nærmere regler om udvalgets forretningsgang.

§ 13. Fiskeriministeren kan fastsætte de foranstaltninger vedrørende fiskeriets udøvelse, der er nødvendige for, at der ved statens foranstaltning eller statens godkendelse kan iværksættes undersøgelser, herunder videnskabelige fiskeriundersøgelser, på dansk fiskeriterritorium. Sådanne undersøgelser kan gennemføres uanset de øvrige bestemmelser i denne lov eller i henhold hertil stadfæstede vedtægter.

D. Havbrug

§ 14. Opdræt af fisk, krebs- og bløddyr samt alger må kun finde sted efter tilladelse fra fiskeriministeren. Relevante myndigheder og organisationer, som berøres af etableringen, vil blive hørt. En ansøgning om tilladelse efter denne lov gælder samtidig som ansøgning om tilladelse efter anden lovgivning. Fiskeriministeren fastsætter de vilkår, herunder eventuelle krav om tidsbegrænsning, som skal være gældende for sådanne tilladelser.

Stk. 2. Der kan ikke meddeles tilladelse til etablering af nye havbrug i fjordområder.

Stk. 3. Fiskeriministeren fastsætter regler for afgrænsningen af fjordområder.

Stk. 4. Fiskeriministeren kan, når særlige grunde taler derfor og de berørte myndigheder og organisationer, jfr. stk. 1, intet har at indvende derimod, meddele undtagelse fra stk. 2 for så vidt angår større og åbne fjordområder.

Stk. 5. Etablering af opdrætsanlæg må ikke ske nærmere end 565 m fra hver side og

F.t.l. om saltvandsfiskeri

50 m ud for yderste pæl af lovligt etablerede bundgarn, bundgarnslignende ruseredskaber eller lignende redskaber, der er indrettet til at klæde vandskorpen (ovenvandsruser).

Stk. 6. Efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer kan der i forbindelse med tilladelse til opdræt udstedes helt eller delvist forbud mod fiskeri.

Stk. 7. For sådanne tilladelser kan fiskeriministeren fastsætte et årligt gebyr, som benyttes til ophjælpning af fiskebestanden og forskning i akvakultur.

E. Særlige rettigheder

§ 15. Fiskeri må ikke udøves på sådan måde, at der sker indgreb i de rettigheder, som i henhold til §§ 13 A og 13 B i lov om afløsning af statens overtagelse af retten til fiskeri med ålegårde og andre særlige rettigheder til fiskeri på søterritoriet er tillagt udøvere af afløste ålegårdsrettigheder eller særlige fiskerirettigheder indtil disse rettigheders endelige bortfald, jfr. fornævnte lovs § 1, jfr. § 14.

Kapitel 2

*Fiskeriets forhold over for anden udnyttelse af fiskeriterritoriet**A. Almindelige bestemmelser*

§ 16. Ingen må uden hjemmel lægge hindringer i vejen for lovligt udøvet fiskeri.

§ 17. Foranstaltninger eller indgreb, der kan forårsage ulemper eller hindre fiskeriet på fiskeriterritoriet, gøre bundforholdene uegnet til fiskeri eller i øvrigt påvirke den på fiskeriterritoriet værende fauna og flora, må kun foretages efter forhandling med fiskeriministeren.

Stk. 2. Såfremt tilladelse, hvori de i stk. 1 nævnte hensyn varetages, ikke kræves efter anden lovgivning eller statens højhedsret over søterritoriet, meddeler fiskeriministeren tilladelse.

Stk. 3. Tilladelse til foranstaltninger på fiskeriterritoriet, hvis gennemførelse vil være til hinder eller ulempe for det på stedet normalt udøvede erhvervsfiskeri, kan ikke gives, medmindre der samtidig af vedkommende minister er truffet afgørelse med hensyn til spørgsmålet om ydelse af erstatning til de erhvervsfiskere, hvis indtjeningsmuligheder

vil blive berørt af den pågældende foranstaltning, eller dette spørgsmål er henvist til afgørelse ved et nævn, jfr. stk. 4.

Stk. 4. Spørgsmålet om, hvorvidt tab lides og erstatninger herfor bør ydes, samt om størrelsen af erstatninger kan af vedkommende minister og fiskeriministeren henvises til afgørelse af et nævn bestående af 3 medlemmer. Af medlemmerne vælges 1 medlem af fiskeriministeren og 1 medlem af vedkommende minister, medens formanden vælges af de således udpegede 2 medlemmer. Såfremt enighed om valg af formand ikke opnås, sker udpegning af formand af præsidenten for den pågældende landsret. Nævnet bestemmer selv procedureformen og kan til vejledning tilkalde sagkyndige skønsmænd, som har særligt kendskab til den slags fiskeri, der berøres af den pågældende foranstaltning. Før sager indbringes for nævnet, kan den pågældende minister kræve sikkerhed for sagsomkostningerne af den sammenslutning eller de personer, i hvis interesse sagen rejses, og gøre indbringelsen betinget af, at sådan sikkerhed stilles. Nævnet afgør dog selv endeligt, hvem der skal betale sagens omkostninger. Nævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Eventuel fastsat erstatning erlægges inden 15 dage efter afgørelsens forkyndelse, såfremt intet andet er bestemt i denne.

Stk. 5. Erstatningen kan helt eller delvis tillægges den lokale fiskeriforening, hvor en sådan findes, til anvendelse efter foreningens nærmere bestemmelser til dækning af opståede tab.

Stk. 6. Efterkommelse af nævnets afgørelse er vilkår for den pågældende tilladelses meddelelse eller opretholdelse.

B. Forholdet til skibsfarten

§ 18. Fiskeriministeren kan efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer fastsætte regler for afmærkning af redskaber, pæle og udstyr for at sikre, at den frie sejls ad ikke hindres eller vanskeliggøres.

Stk. 2. Hvor der sættes række af bundgarn, bundgarnslignende ruseredskaber eller lignende redskaber, der er indrettet til at klæde vandskorpen (ovenvandsruser), skal der, når redskaberne måler 20 m i ringen eller derover målt efter hele garnets omkreds, dog således at der beregnes højst 2 m for fangst-

åbningen for hvert andet redskab regnet inde fra kysten, holdes en plads åben til gennemsejling af en bredde på mindst 20 m, hvor intet fiskeredskab må udsættes eller voddræt finde sted.

Stk. 3. Afbrækkede pæle skal *straks* fjernes af den, der sidst har brugt pladsen. Forhindrer vejret, at de afbrækkede pæle optages, skal pælestumperne, indtil vejret muliggør optagelse, afmærkes med en stage med grønt flag, der rager mindst 1,5 m over vandet. Fiskerikontrollen kan *straks* lade de afbrækkede pæle bortfjerne, når de efter kontrollens skøn kan medføre fare for sejlads eller menneskeliv. Omkostningerne herved kan kræves refunderet hos den, der har pligt til at fjerne pælene, og beløbene kan inddrives ved udpantning.

Stk. 4. Pæle, der ikke benyttes til fiskeri fra sæson til sæson, samt pæle i fjorde, vige, mindre indskæringer af havet og i sundene, herunder Limfjorden og Øresund, skal efter afsluttet fiskeri *straks* optages. Fiskeriet betragtes ikke som afsluttet, når afbrydelse er sket i kortere tid for tørring eller udbedring af redskaber. Ved fiskeri, hvor tidsrummet mellem sæsonerne ikke overstiger 2 måneder, kan fiskerikontrollen dog tillade, at pælene ikke optages. Fiskerikontrollen kan endvidere tillade at pælene ikke optages mellem forårssæson og efterårssæson, såfremt tidsrummet mellem sæsonerne ikke overstiger 4 måneder. Tilladelse til at undlade at optage pælene kan kun gives, såfremt fiskerikontrollen efter tilsyn ved hver sæsons ophør finder pælens tilstedeværelse, tilstand og afmærkning forsvarlig.

Stk. 5. Forvolder et skib skade på lovligt udsatte og forsvarligt afmærkede redskaber, er rederen forpligtet til at erstatte skaden, medmindre det godtgøres, at skaden ikke ved sædvanlig agtpågivenhed kunne være afværget.

C. Forholdet til kystejerne m.fl.

§ 19. Hvor der i umiddelbar forbindelse med kysten forekommer opvækst af siv og rør, må intet for sådan opvækst skadeligt fiskeri finde sted.

Stk. 2. Tjorn og andre busk- eller trævækster må ikke udkastes i vandet eller henlægges på strandbredden på sådanne steder, at bortskylning kan finde sted, og skal i tilfælde af

anvendelse til kystsikring altid forsvarligt fastgøres. Hegn må ikke sættes længere ud end nødvendigt til kreaturhegningsformål. Disse hegn skal fjernes fra fiskeriterritoriet hvert år inden 1. november og må ikke genudsættes, før mulighed for isgang er ophørt.

§ 20. Hvor der nægtes en erhvervs- eller bierhvervsfisker plads til ophaling af hans både, oplagsplads for hans bundgarnspæle og tørreplads for hans garn med nødvendige garnhuse og tjæregryder, og mindelig overenskomst ikke opnås, kan han forlange spørgsmålet, om og hvor en passende ophalings-, oplags- og tørreplads kan anvises enten på den udyrkede og for græsvækst blottede strandbred eller, hvor en sådan ikke findes, andetsteds i nærheden, afgjort på sin bekostning af 3 dertil af retten udmeldte uvildige mænd, hvoraf mindst den ene skal være fiskerikyndig.

Stk. 2. Ved sagens afgørelse skal det tages under overvejelse, om der efter de forhåndenværende omstændigheder er vægtig grundelse for at opfylde fiskerens begæring imod vedkommende ejers eller brugers protest, og iagttagelse, at afsavnet af den plads, der anvises fiskeren, ikke forvolder dens ejer eller bruger større skade eller ulempe end uundgåelig fornødent, og navnlig at plads ikke anvises inden for områder, hvis særlige erhvervsmæssige udnyttelse eller benyttelse til have, gårdsplads eller lignende er til hinder herfor. I øvrigt vil det ved anvisning af pladsen være at iagttage, at denne kommer til at ligge så nær som muligt ved det sted, hvor både og redskaber føres i land. Både ejer og fiskere er berettigede til at forlange, at pladsen skal indhegnes efter hegnsmyndighedernes anvisning.

Stk. 3. Erstatningen for pladsen fastsættes, i mangel af mindelig overenskomst, for 5 år ad gangen af de af retten udmeldte, uvildige personer. Erstatningen udredes årligt forud, forinden pladsen må tages i brug. Enhver, som deltager i erstatningens udredelse, er berettiget til at bruge pladsen.

Stk. 4. Er nogen af parterne utilfreds med den truffne afgørelse, kan vedkommende inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt ham, forlange udmeldt det dobbelte antal uvildige personer, hvoraf mindst 2 skal være fiskerikyndige, og hvis afgørelse ikke kan indbringes for højere administrativ myndig-

hed. Ved afgørelsen skal bestemmes, hvem der skal bære omkostningerne. Disse kan pålægges en af parterne eller fordeles mellem begge parter. Omkostninger skal betales inden 15 dage efter afgørelsens forkyndelse og kan inddrives ved udpantning.

Stk. 5. Når 5 år er forløbet efter, at en sag sidst er blevet afgjort ved uvildige personers skøn, har såvel ejeren som fiskerne eller andre deri interesserede ret til på samme måde at kræve spørgsmålet afgjort på ny.

Kapitel 3

Indbyrdes ordensregler for fiskeriet m.v.

A. Almindelige bestemmelser

§ 21. Fiskeriministeren kan efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer fastsætte regler for mærkning og afmærkning af redskaber, pæle og udstyr.

§ 22. Den, der har påbegyndt lovligt fiskeri med forsvarligt afmærkede redskaber, jfr. § 21, har fortrinsret til benyttelse af pladsen fremfor andre fiskere, så længe fiskeriet udøves, og må ikke fortrænges fra stedet eller forulempes i sit fiskeri af disse. For så vidt angår pæleredskaber, der ikke udsættes med 3- eller 6-årig fortrinsret på bundgarnspladser, jfr. reglerne herom i § 24, og som i deres hele anbringes på vanddybder over 2 m, indtræder fortrinsretten allerede, når ramning af pælene påbegyndes, såfremt der slås et stade færdigt ad gangen og arbejdet tilendebringes inden 14 dage.

Stk. 2. Den, der lovligt har etableret havbrug, må ikke fortrænges fra stedet eller forulempes i driften af bruget.

Stk. 3. Under udsætningen af redskaber skal enhver fisker søge undgået, at hans redskaber kommer andre redskaber så nær, at de ikke kan holdes klar af hinanden. Den, der sidst har begyndt udsætningen af sine redskaber, skal vige for den, der har begyndt først. Viser det sig ved dragningen, at redskaberne er blevet uklare og det bliver nødvendigt at kappe, skal dette altid ske på egne redskaber.

Stk. 4. Åleruser må ikke røgtes fra 1 time efter solnedgang til 1 time før solopgang.

Stk. 5. Forvoldes der under fiskeri skade på lovligt udsatte og forsvarligt afmærkede redskaber, uden at forholdet omfattes af §

18, stk. 5, skal skade erstattes af den, der udøver fiskeriet eller lader det udøve, medmindre det godtgøres, at skaden ikke kunne være afværget ved sædvanlig agtpågivenhed. Det samme gælder, hvor skaden forvoldes af drevende redskaber.

§ 23. Hvor fiskeriet ikke udøves ifølge særlig adkomst, jfr. § 15, hvor der ikke ved vedtægt er truffet særlige bestemmelser herom, jfr. § 35, gælder de i stk. 2-8 anførte regler for afstanden mellem fiskeredskaber i brug.

Stk. 2. Bundgarn, bundgarnslignende rusedskaber eller lignende redskaber, der er indrettet til at klæde vandkorpen (ovenvandsruser), og som er forankrede, skal, når de måler 20 m i ringen eller derover, jfr. § 18, stk. 2, sættes med en afstand af 565 m til siden. Sideafstanden måles mellem radenes midtpunkter. Hvor disse redskaber på grund af kystens form ikke står i samme kompasretning, må ingen hovedpæl stå en anden hovedpæl nærmere end $\frac{1}{4}$ af den sammenlagte længde af de pågældende 2 redskaber. Ved redskabets længde forstås afstanden mellem hovedpælen og den inderste radpæl. Sættes redskabet uden for anden mands redskab af heromhandlede art, skal der være en afstand af mindst 20 m mellem det yderste redskabs inderste radpæl og det inderste redskabs hovedpæl, og endvidere skal, hvor afstanden mellem de nævnte pæle er under 200 m, det yderste redskab sættes i flugtlinje med det inderste. Ved flydende bundgarn erstattes i denne henseende hovedpæl med yderste hovedbøje og inderste radpæl med inderste radbøje. De anførte afstande mellem redskaber må ikke overskrides på de steder, hvor flere fiskere ønsker at indtage redskabsplads, og forholdene i øvrigt egner sig for anbringelse af flere redskaber eller rækker af redskaber inden for disse afstande. I tvivlstilfælde kan det efter fiskernes begæring afgøres af fiskerikontrollen, om forholdene kræver større afstande mellem redskaberne.

Stk. 3. Sideafstanden mellem bundgarn, bundgarnslignende ruseredskaber eller lignende redskaber, der er indrettet til at klæde vandkorpen (ovenvandsruser), som måler under 20 m i ringen, jfr. § 18, stk. 2, og de ovenstående i stk. 2 nævnte redskaber skal være mindst 300 m målt mellem redskaberens nærmeste punkter. Når redskaber af

førstnævnte art sættes uden for hinanden eller uden for de i stk. 2 nævnte redskaber, såvel som når sidstnævnte redskaber sættes uden for førstnævnte, kommer bestemmelserne i stk. 2, 5. pkt., om afstand og retning i anvendelse.

Stk. 4. Andre faststående redskaber end de i stk. 3 nævnte skal, når de er tjenlige til fangst af sild, makrel og hornfisk, uanset størrelsen holdes i en afstand af 565 m fra de i stk. 2 nævnte redskaber. Silde- og makrelnedgarn skal dog kun holdes i en afstand af 125 m, og alle andre faststående redskaber skal holdes i en afstand af 100 m fra de i stk. 2 nævnte redskaber.

Stk. 5. Sideafstanden indbyrdes mellem bundgarn, bundgarnslignende ruseredskaber eller lignende redskaber, der er indrettet til at klæde vandskorpen (ovenvandsruser), som måler under 20 m i ringen, jfr. § 18, stk. 2, skal være mindst 250 m.

Stk. 6. For andre redskaber gælder den regel, at intet redskab må komme allerede udsat ruserække, nedgarn, krogline eller lignende redskab nærmere end 75 m. Ruserækker må dog sættes med en indbyrdes afstand af 50 m.

Stk. 7. For krogliner, nedgarn, vod, stangeredskaber og lignende småredskaber gælder ingen indbyrdes afstandsbestemmelser.

Stk. 8. Fiskeri med sløbende redskaber eller håndredskaber må ikke udøves inden for en afstand af 75 m fra bundgarn, ruser, ruserækker, nedgarn, krogliner eller lignende faststående redskaber. Undervandsfiskeri med håndredskaber må ikke udøves inden for en afstand af 565 m fra andre redskaber.

Stk. 9. Fiskeredskaber, der uberettiget sættes andre udsatte redskaber nærmere end ovenfor angivet, kan efter derom fremsat begæring straks foranlediges fjernet af fiskerikontrollen. Omkostningerne ved bortfjernelse af redskabet påhviler den, der har fremsat begæringen, mod ret til at holdes skadesløs af ejeren af det fjernede redskab eller – for så vidt han har overladt brugen af dette til anden mand – af denne.

Stk. 10. Efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer kan fiskeriministeren fastsætte ordensregler for fiskeriet, herunder fravige foranstående regler i kap. 3.

B. Bundgarnspladser

§ 24. Hvor fiskeri ikke udøves ifølge særlig adkomst, jfr. § 15, eller hvor der ikke ved vedtægt er truffet særlige bestemmelser herom, jfr. § 35, gælder følgende regler for erhvervelse og benyttelse af bundgarnspladser.

Stk. 2. Ved bundgarnspladser forstås i denne lov pladser, på hvilke der fiskes med bundgarn, bundgarnslignende ruseredskaber eller lignende redskaber, som er indrettet til at klæde vandskorpen (ovenvandsruser), bortset fra redskaber beregnet til fangst af rejer.

Stk. 3. Erhvervelse af ledige bundgarnspladser sker for hvert år ved skriftlig anmeldelse til den lokale fiskerikontrol. Anmeldelse, i hvilke der skal angives den eller de ønskede pladers beliggenhed, skal være fiskerikontrollen i hænde inden den 15. oktober.

Stk. 4. Fiskerikontrollen indkalder snarest efter denne dato ved anbefalet brev eller på anden egnet måde for hver kyststrækning samtlige anmeldere til et møde, hvor fordelingen mellem anmelderne af de anmeldte pladser foretages af fiskerikontrollen, efter at hver enkelt anmelder har haft adgang til at gøre sine ønsker gældende med hensyn til de pladser, han har anmeldt. Anmelderne skal give personligt møde, medmindre de på grund af sygdom eller anden tvingende årsag er forhindret, i hvilket tilfælde de kan møde ved en befuldmægtiget person. Om pladser, der er anmeldt af flere, men om hvis fordeling der ikke allerede ved lokale aftaler er opnået eller på mødet opnås frivillig ordning, foretages lodtrækning.

Stk. 5. Berettiget til at deltage i lodtrækningen er enhver registreret erhvervsfisker, jfr. § 3. Den pågældende må endvidere kunne dokumentere, at han disponerer over bundgarnsredskaber til at udsætte på pladsen. Berettiget til at deltage i lodtrækningen er desuden aktieselskaber, anpartsselskaber, andelsselskaber og lignende, der er registrerede, jfr. § 3, stk. 5 eller stk. 7.

Stk. 6. Medmindre $\frac{2}{3}$ af samtlige deltagere ønsker anden lodtrækningsform, foretages lodtrækningen efter følgende regler: I tombolaen nedlægges lodder mærket nr. 1, nr. 2 og så fremdeles i et antal svarende til antallet af deltagere i lodtrækningen. Hver deltager må trække et lod. Den, der har trukket nr. 1, skal på kort eller kortskitse, jfr. stk. 8, angive

ve, hvilken plads der ønskes indtaget, og så fremdeles i nummerorden, indtil hver af deltagerne i lodtrækningen i det omfang, der er disponible pladser, har fået tildelt en plads. Den fortsatte fordeling foregår derefter således, at den, der har trukket det højeste nummer og altså har fået tildelt den sidste plads i første omgang, får ret til at udvælge sig første plads i næste omgang, det næsthøjeste nummer den følgende plads og så fremdeles, indtil hver af deltagerne atter har fået en plads. I tredje omgang får den, der har trukket lod nr. 1, atter ret til at udvælge den første plads, nr. 2 den følgende plads og således skiftevis fremdeles, indtil der ikke er flere pladser, der skal fordeles.

Stk. 7. Den, der har erhvervet flere ledige bundgarnspladser, end han kan og vil besætte, skal straks underrette fiskerikontrollen om, hvilke pladser han ikke kommer til at benytte. De pågældende pladser betragtes herefter som afgivet. Sker dette inden de i stk. 9 fastsatte frister for afmærkning af pladserne for redskabernes hovedpæle, finder om fornødent ny lodtrækning sted.

Stk. 8. De tildelte bundgarnspladser indtegnes af fiskerikontrollen på kort eller kortskitser, der opbevares på vedkommende fiskerikontrolstation. Disse er dog kun afgørende for antallet af garn i bundgarnsrækker.

Stk. 9. Bundgarnspladser skal hvert år senest den 30. april afmærkes ved anbringelse af hovedpælen (yderpælen) eller på dennes plads en bøjle eller vager. På steder, hvor der sædvanligvis drives forårsfiskeri, skal afmærkningen dog ske senest den 15. april. Såfremt isforhold hindrer rettidig afmærkning, skal denne foretages, så snart det er muligt. Afmærkningen skal ske i overensstemmelse med de i henhold til § 18, stk. 2, fastsatte forskrifter. Når bundgarnspladser derefter bruges til fiskeri med garn, som måler mindst 20 m i ringen, jfr. § 18, stk. 2, bevarer personer og selskaber m.v., som opfylder betingelserne i stk. 5, fortrinsretten i 6 år (til en 1. januar) på følgende betingelser:

- 1) at garnet på steder, hvor der drives forårsfiskeri, er udsat i fiskedygtig stand inden den 1. maj,
- 2) at garnet, får så vidt det anvendes til fangst af sild, makrel og hornfisk, er udsat i fiskedygtig stand inden den 1. juli,

3) at garnet ved fiskeri, som ikke falder ind under nr. 1 eller 2, er udsat i fiskedygtig stand inden den 1. oktober.

For garn, som måler mindre end 20 m i ringen, bevarer fortrinsretten kun i 3 år (til en 1. januar).

Stk. 10. Ud over de i stk. 9 nævnte tilfælde fortabes fortrinsretten til at benytte en bundgarnsplads, når pladsen rykkes til siderne, i længderetning eller dennes retning ændres. Den, der erhverver fortrinsret til inderpladser på steder, hvor fortrinsretten til en række bundgarnspladser udløber, må, for så vidt der findes berettigede til pladsen udenfor, ikke føre sine inderpladser længere udefter, end tilfældet var tidligere.

Stk. 11. Er fortrinsretten til at benytte en bundgarnsplads fortabt, finder ny erhvervelse af fortrinsretten til pladsen sted efter foranstående regler. Pladsen kan indtil det pågældende års udgang benyttes af alle og enhver under iagttagelse af de for fiskeriets udøvelse almindeligt givne regler. I tilfælde af brugers død bevarer hans ved dødsfaldet med ham samlevende hustru dog fortrinsretten til at benytte bundgarnspladsen, indtil fortrinsretten for den afdøde bruger ville være udløbet. Denne ret kan af enken overlades til andre under forudsætning af, at de til fiskeriet på pladsen hidtil benyttede garn og pæle samtidig overlades den nye bruger, eventuelt ved salg eller leje. Andre arvinger bevarer den afdøde brugers fortrinsret til at benytte bundgarnspladsen til årets udgang.

Kapitel 4

Bevaring af fiskebestandene

A. Fredningsbælter

§ 25. Uden særlig adkomst, jfr. § 15, må intet fiskeri finde sted nærmere ved åers, bækkes og indvandes naturlige eller ved kunst frembragte udløb eller udmunding i havet eller fjordene ved almindeligt dagligt højvande end 500 m, når åen, bækken eller indvandet ved udløbet eller udmundingen har en bredde af mindst 2 m. I lige retning ud for vandløbets eller indvandets udløb eller udmunding skal der altid være uhindret gennemgang til fredningsbæltet på en strækning, der har en bredde af mindst 500 m og en længde af mindst 100 m. Foranstående bestemmelser gælder såvel ved et vandløbs

udløb eller udmunding i et indvand som ved indvandets udløb eller udmunding i en fjord eller havet. Undtaget er dog i august, september, oktober og november måned ovenvandsruser, der er bestemt til fangst af blankål, og hvis munding og fangarme vender mod strømmen, og som anmeldes til fiskerikontrollen. For indvandes vedkommende kan fiskeriministeren efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer og efter udtalelse fra Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser fastsætte et efter forholdene passende fredningsbælte inden for udmundingen eller udløbet.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte bestemmelser kommer også til anvendelse ved udløbet i havet, fjorde eller indvande af vandløb samt indvandes udløb eller udmunding, når bredden ved udløbet eller udmundingen er mindre end 2 m, fra 2 måneder før den for farvet laks og havørred fastsatte fredningstids begyndelse til fredningstidens udløb.

Stk. 3. Er der tvivl om grænserne for de i stk. 1 og 2 nævnte fredningsbælter, kan fiskeriministeren nærmere fastlægge deres beliggenhed. Fiskeriministeren kan efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer og efter udtalelse fra Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser, hvor forholdene efter hans skøn måtte gøre det ønskeligt, fastsætte et større eller mindre fredningsbælte end foran angivet, fastsætte anden retningslinie og anden længde for den fredede gennemgangsstrækning samt fastsætte anden form for fredning end den i stk. 1 nævnte totalfredning. I forbindelse hermed kan iværksættes forbud mod brug af de i stk. 1 nævnte ålruiser.

Stk. 4. I og ved fjordes udmunding i havet kan der af fiskeriministeren efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer og efter udtalelse fra Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser fastsættes et fredningsbælte, inden for hvilket fangstredskaber ikke må bruges. Fredningsbælte kan fastsættes såvel inden for som uden for udmundingen. For Ringkøbing og Nissun Fjorde skal der, når udløbet er åbent, være et sådant fredningsbælte på 750 m uden for udmundingen.

B. Kystnært fiskeri

§ 26. Ved trawlfiskeri forstås fiskeri med ethvert vodredskab fæstet til båd eller fartøj, som bevæges ved hvilken som helst kraft.

Stk. 2. Trawlfiskeri er forbudt inden for en afstand af 3 sømil fra lavvandslinien.

Stk. 3. Langs alle kyststrækninger er det hele året forbudt i en afstand af 100 m fra lavvandslinien at anvende nedgarn.

Stk. 4. Fiskeriministeren kan efter indstilling fra fiskeriets hovedorganisationer og efter udtalelse fra Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser på nærmere fastsatte vilkår dispensere fra stk. 2 samt foretage ændringer såvel af den i stk. 3 fastsatte zones afstand fra kysten som forbudsperiode.

Stk. 5. Fiskeriministeren kan fastsætte forbud mod eller vilkår for fiskeri med andre redskaber end trawl inden for det i stk. 2 nævnte område.

C. Ophjælpning og beskyttelse af fiskebestandene

§ 27. Fiskeriministeren kan efter indstilling fra fiskeriets hovedorganisationer og Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser med henblik på at ophjælpe og beskytte bestande af fisk, krebs- og bløddyr eventuelt for visse perioder og områder fastsætte regler om:

- 1) totalt tilladte fangstmængder af nærmere angivne bestande,
- 2) hel eller delvis fredning af nærmere angivne bestande,
- 3) mindstemål og mindste maskestørrelse.
- 4) fiskerifartøjers størrelse, herunder om tonnage og motorkraft, og
- 5) anvendelse af typer af redskaber.

§ 28. Fiskeriministeren fastsætter nærmere regler for måling af mindste maskestørrelse og mindstemål på fisk, krebs- og bløddyr eller dele deraf.

§ 29. Brugen af risgårde, ålekam, piglyster, skrabepilk, eksploderende, giftige eller bedøvende stoffer til fiskeri er forbudt.

Stk. 2. Brugen af vod, der drages langs kysten ved hjælp af heste, motorkøretøjer eller af anden trækraft på land, er ligeledes forbudt.

Stk. 3. Faststående redskaber skal, i det omfang vejrforholdene tillader det, røgtes regelmæssigt og så ofte, at den fangede fisks levemuligheder ikke unødigt forringes.

Stk. 4. Fiskeriministeren kan forbyde brugen af redskaber, der er forsynede med skærende anordninger egnet til afskæring af bundvegetationen.

§ 30. Fiskeriministeren afgør efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer og efter udtalelse fra Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser, hvorvidt nyopfundne fiskeredskaber og hjælpemidler, hvis konstruktion væsentligt afviger fra hidtil kendte redskabers, må benyttes til fiskeri, og kan herunder fastsætte nærmere betingelser for deres anvendelse.

Stk. 2. Fiskeriministeren kan – eventuelt for visse dele af fiskeriterritoriet – efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer og efter indhentet udtalelse fra Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser fastsætte nærmere regler for indretning af de til optagning af tang, søstjerner og andre bunddyr benyttede redskaber.

D. Udsætning og omplantning

§ 31. Til fiskepleje, herunder udsætninger, afsætter fiskeriministeren i finansåret 1987 10 mill. kr.

Stk. 2. Det afsatte beløb vil kunne anvendes til fiskepleje i farvande omfattet af denne lov og søer, vandløb m.v. omfattet af lov om ferskvandsfiskeri.

Stk. 3. Udarbejdelse af udsætningsplaner, disses iværksættelse og ophjælpning af fiskebestanden i øvrigt varetages af Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser.

Stk. 4. I spørgsmål vedrørende fiskepleje og ophjælpning af fiskebestanden i øvrigt rådgives Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser af det i henhold til § 12, stk. 4, nedsatte udvalg.

§ 32. Udsætning eller omplantning af fisk, krebs- og bløddyr samt æg og yngel heraf er forbudt, medmindre særlig tilladelse er givet af fiskeriministeren efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer og efter indhentet udtalelse fra Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser.

Stk. 2. Fiskeriministeren kan for de vande, hvor der gives tilladelse efter stk. 1, træffe særlige bestemmelser for fiskeriets udøvelse, herunder udstede helt eller delvist forbud mod fiskeri.

Kapitel 5

Vedtægtsbestemmelser

§ 33. For fiskeri overalt på fiskeriterritoriet kan der træffes nærmere bestemmelser isærlige vedtægter, når en eller flere lokale fiskeriforeninger fremsætter begæring herom over for fiskeriministeriet som udtryk for et ønske fremført af tilsammen mindst halvdel af de herom stemmeberettigede.

Stk. 2. Stemmeberettigede er enhver, der:

- 1) er registreret som erhvervsfisker i medfør af § 3, stk. 1 og stk. 3, og
- 2) har bopæl i en kommune, der grænser op til det pågældende vandområde, eller
- 3) som efter oplysning fra fiskerikontrollen helt eller delvis fisker i det farvandsområde, som ønskes omfattet af en vedtægt.

Stk. 3. Når vedtagelse om fremme af en vedtægtssag har fundet sted i en fiskeriforening i overensstemmelse med foranstående, indsender foreningen gennem fiskerikontrollen begæringen til fiskeriministeriet vedlagt:

- 1) en af fiskerikontrollen udarbejdet fortegnelse over de i vedtægtssagen stemmeberettigede medlemmer af foreningen,
- 2) redegørelse for afstemningsresultatet i foreningen,
- 3) forslag til 4 medlemmer af det i § 34 omhandlede vedtægtsudvalg udpeget af foreningen (foreningerne) på grundlag af afstemning blandt dens (deres) stemmeberettigede medlemmer, jfr. stk. 2, med angivelse af det antal stemmer, der er afgivet på hver enkelt, idet dog formanden for foreningen altid skal udpeges til medlem.

Stk. 4. Når fiskeriministeren har modtaget den (de) i stk. 1 omhandlede begæring(er), og når mindst halvdel af fiskerne har støttet begæringen, og han efter samråd med vedkommende hovedorganisation inden for fiskeriet og Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser finder, at det pågældende vandområde efter de naturlige forhold, dets størrelse, grænser og beskaffenhed er egnet til vedtægtsvand, nedsætter han det i § 34 omhandlede vedtægtsudvalg til nærmere behandling af sagen.

§ 34. Forslaget til de i § 33 omhandlede vedtægter affattes af et udvalg bestående af en af fiskeriministeren beskikket formand samt de 4 af den begærende forening dertil

valgte medlemmer. For så vidt flere foreninger har fremsat begæring, udpeger fiskeriministeren de 4 medlemmer i forholdsmæssigt antal fra hver forening efter antallet af stemmeberettigede fiskere i disse og således, at de udpeges, som er valgt med størst stemmeanstal. De nærmere regler for valgets foretagelse fastsættes i øvrigt af fiskeriministeren.

Stk. 2. Udvalget tiltrædes for så vidt angår vedtægtsvande, hvori der udmunder ferske vande, for hvilke der er oprettet fiskeriregulatorer, af et af Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark valgt medlem. Fiskeriministeren kan, i tilfælde hvor han skønner det ønskeligt, endvidere udpege et medlem med særlig biologisk indsigt og et af Danmarks Sportsfiskerforbunds bestyrelse indstillet medlem til at tiltræde udvalget. Hverken det af Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark valgte medlem, den af fiskeriministeren udpegede biologiske sagkyndige eller det af Danmarks Sportsfiskerforbunds bestyrelse indstillede medlem har dog stemmeret i udvalget. Udvalgets afgørelser træffes ved flertalsbeslutning. I tilfælde af stemmelighed er formandens stemme afgørende.

Stk. 3. Det af udvalget udarbejdede forslag til vedtægt skal fremlægges til almindeligt eftersyn i 14 dage på et eller flere for fiskerne let tilgængelige steder. Om fremlæggelsen skal udvalget på den på egnen sædvanligt anvendte måde udsende meddelelse, ved hvilken tillige alle de stemmeberettigede fiskere indvarsles til et møde på en i meddelelsen nærmere angiven dag efter fremlæggelsesfristens udløb for at forhandle om forslaget. Udvalget kan dog, hvis det skønnes hensigtsmæssigt, i stedet sende meddelelse ved anbefalet brev til alle de stemmeberettigede fiskere. Er der ikke mødt eller repræsenteret over halvdelen af samtlige stemmeberettigede fiskere, bliver der at afholde et nyt møde, hvortil indkaldes med mindst 8 dages varsel på den foran angivne måde. På mødet sættes forslaget efter behandling af eventuelle ændringsforslag under afstemning. Til forslagens vedtagelse kræves over halvdelen af de afgivne stemmer. På de ovennævnte møder kan de mødende, når de er forsynet med skriftlig fuldmagt, afgive stemme for ikke mødende stemmeberettigede, dog kan ingen afgive mere end 4 stemmer. Udvalgets formand leder møderne og lader optage protokol over handlingerne på disse. Det endeligt vedtagne

forslag tillige med protokollen eller bekræftet udskrift af denne indsendes til fiskeriministeriet. Vedtægten stadfæstes af fiskeriministeren, der iværksætter offentliggørelse herom i de lokale blade og i fagbladene.

Stk. 4. Der tilkommer udvalgets medlemmer, når de giver møde over 2 km fra deres hjem, godtgørelse for befordring efter regning eller, hvis egen befordring benyttes, den for tjenestemænd for egen befordring til enhver tid fastsatte godtgørelse. Udgifterne herved, såvel som andre udgifter i anledning af vedtægternes affattelse eller forandring samt udgifter ved vedtægtsvandes afmærkning, afholdes af statskassen. Der tillægges de af bestyrelserne for Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark og Danmarks Sportsfiskerforbund udpegede medlemmer af udvalget diæter efter tjenestemandslovens regler.

§ 35. I vedtægterne kan der under iagttagelse af denne lovs bestemmelser gives nærmere regler om:

- 1) tiden, hvori, og måden, hvorpå de forskellige fiskerier må drives,
- 2) brug, indretning m.m. af alle redskaber, af hvilken brugen ikke er forbudt i henhold til denne lov,
- 3) indtagelse af pladser til redskaber,
- 4) udvidelse eller indskrænkning af afstanden mellem redskaber i brug samt
- 5) anbringelse af de til muslingeavl fornødne pæle, ris m.m.

Stk. 2. For sådanne steder, hvor fiskeyngel særligt opholder sig eller udklækkes, kan det bestemmes, at alt fiskeri undtagen med kroge og nedgarn skal være forbudt.

Stk. 3. Brugen af et redskab kan, når flertallet af de stemmeberettigede fiskere anser redskabet for skadeligt, helt forbydes, såfremt biologiske grunde eller hensynet til erhvervsfiskeriets udøvelse taler afgørende herfor. I tvivlstilfælde afgør fiskeriministeren, hvorvidt der i en vedtægt kan optages forbud mod benyttelse af et redskab.

Stk. 4. I vedtægterne kan der endvidere fastsættes mindstemål og fredningstider for fisk og hvirvelløse havdyr og gives bestemmelser om ordning af forholdet mellem fiskeri og sejlads, jfr. dog § 18, samt om færdsel med forbudte redskaber på vedtægtsområder og om ordenens overholdelse under fiskeriet.

Stk. 5. Ved vedtægt kan de i henhold til § 27 fastsatte fredningstider udvides, men ikke forskydes eller afkortes og fastsatte mindstemål forhøjes, men ikke nedsættes.

§ 36. Forandring af vedtægterne kan ske i overensstemmelse med reglerne i § 33 og § 34, når mindst halvdelen af de i henhold til § 33, stk. 2, stemmeberettigede fiskere ønsker det. Indeholder en vedtægt forældede og overflødige eller som følge af forholdenes udvikling åbenbart urimelige bestemmelser, kan fiskeriministeren bestemme, at vedtægten skal optages til revision. Bestemmelserne i § 33 og § 34 finder da anvendelse.

Stk. 2. Ophævelse af en vedtægt kan ske, når flertallet af de i henhold til de i § 33, stk. 2, stemmeberettigede personer ønsker det. Begæring om ændring eller ophævelse af en vedtægt kan tidligst fremsættes og bestemmelse om revision i henhold til stk. 1, 2. pkt., tidligst træffes 5 år efter vedtægtens stadfæstelse.

Stk. 3. Er der oprettet vedtægt for en del af et større vandområde, for hvilket fiskeriet ønskes ordnet ved vedtægt, bortfalder vedtægten for det mindre vandområde, såfremt mindst $\frac{2}{3}$ af samtlige stemmeberettigede fiskere ved hele det større vandområde stemmer for vedtægtens ophævelse og der derefter bliver oprettet vedtægt for hele det større vandområde.

§ 37. Eksemplarer af de til enhver tid gældende vedtægter skal kunne fås udleveret ved henvendelse til fiskerikontrollen.

Kapitel 6

Kontrolbestemmelser

§ 38. Tilsynet med overholdelse af bestemmelserne i denne lov og de i henhold til loven givne forskrifter m.v. påhviler den under fiskeriministeriet hørende fiskerikontrol.

Stk. 2. Politiet yder tilsynsmyndigheden bistand ved udøvelsen af dens opgaver. Justitsministeren kan efter forhandling med fiskeriministeren fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 3. Tilsynsmyndigheden har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til fiskerfartøjer, fisketransportfartøjer, og i øvrigt overalt, hvor fisk, alger, krebs- og

bløddyr eller dele deraf opbevares, transporteres og behandles m.v.

Stk. 4. Tilsynsmyndigheden kan herunder foretage undersøgelser, udtage prøver eller lade prøver udtage, foretage kontrolvejning, indhente dokumentation og oplysninger, samt meddele påbud og forbud i det omfang og på de områder, hvor det skønnes nødvendigt for tilsynets udøvelse.

Stk. 5. Fiskeriministeren fastsætter de nærmere regler til gennemførelse af stk. 1-4.

Stk. 6. Fiskeriministeren kan fastsætte bestemmelse om indretning og drift af fiskerfartøjer, fisketransportfartøjer og virksomheder, hvor det skønnes nødvendigt for tilsynets udøvelse.

§ 39. De ansvarlige for et parti fisk, alger, krebs- og bløddyr eller dele heraf er pligtige at være fiskerikontrollen behjælpelige ved udøvelse af tjenstlige handlinger og har ret til at overvære udøvelse af sådanne handlinger.

§ 40. Partier af fisk, alger, krebs- eller bløddyr, der er fisket i strid med forskrifter om fiskeriets udøvelse, må ikke opbevares, transporteres eller behandles m.v. Sådanne fisk, alger, krebs- og bløddyr skal straks efter fangsten genudsættes, så vidt muligt i levende tilstand.

Stk. 2. Aftagere og modtagere af partier af fisk, alger, krebs- og bløddyr eller dele deraf, som er fisket i strid med de i stk. 1 nævnte forskrifter, eller hvis indhold ikke er i overensstemmelse med forskrifter om fangstens sammensætning, kan fri sig for ansvar ved i forbindelse med modtagelsen at gøre anmeldelse til fiskerikontrollen med angivelse af fangstens omtrentlige størrelse og sammensætning samt afsenderens navn og adresse. Anmeldt fisk, alger, krebs- og bløddyr eller dele heraf skal opbevares, således at tilsyn hermed kan udøves, og må ikke transporteres eller behandles m.v. uden samtykke fra fiskerikontrollen.

Stk. 3. For så vidt der forekommer partier af fisk, alger, krebs- og bløddyr eller dele deraf, hvis indhold er i strid med gældende forskrifter, betragtes hele partiet som bestående heraf, medmindre frasortering af den ulovlige del finder sted under fiskerikontrollens tilsyn eller prøveudtagning foretages for at fastslå den ulovlige dels omfang.

Stk. 4. Fiskeriministeren kan meddele undtagelse fra samt fastsætte forskrifter om opbevaring, transport og behandling m.v. af fisk, alger, krebs- og bløddyr eller dele heraf under fredningstider, fiskestop m.v.

Kapitel 7

Afgivelse af oplysninger

§ 41. Fiskeriministeren kan med henblik på administrationen af bestemmelserne i denne lov og de i medfør heraf givne forskrifter fastsætte regler om afgivelse af oplysninger om fiskeri, fangst, omsætning, oplagring, tilvirkning og opdræt af fisk, krebs, bløddyr samt alger og produkter tilvirket heraf samt om fartøjer, redskaber og øvrigt materiel, herunder specificerede tekniske, økonomiske og driftsmæssige oplysninger.

Kapitel 8

Straf og påtale

§ 42. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der:

- 1) overtræder § 2, § 4, stk. 2, § 8, § 9, § 12, stk. 2, § 14, stk. 1 og 5, § 15, § 16, § 17, stk. 1 og 2, § 18, stk. 2-4, § 19, § 22, stk. 1-4, § 23, stk. 2-6 og 8, § 24, stk. 7, § 25, § 26, stk. 2 og 3, § 29, § 32 og § 40,
- 2) tilsidesætter vilkår knyttet til en tilladelse efter § 4, stk. 4, § 14, stk. 1, eller § 26, stk. 4,
- 3) undlader at efterkomme påbud eller forbud meddelt i henhold til loven eller de i medfør heraf udfærdigede forskrifter,
- 4) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for den i § 3, § 4 og § 38 omhandlede dokumentation og
- 5) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger, eller fortier oplysninger der afkræves i henhold til § 38 og § 41.

Stk. 2. I forskrifter og vedtægter, der udfærdiges i henhold til loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne og vedtægterne.

Stk. 3. For overtrædelse begået af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Er overtrædelsen begået af en kommune eller på tilsvarende måde af et kommunalt fællesskab, der er omfattet af §

60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

§ 43. Bøder efter denne lov fordeles af fiskeriministeren mellem Danske Fiskeres kulturelle Fond, Dansk Fiskeriforenings Hjelpefond og Danmarks Havfiskeriforenings Hjelpefond med henholdsvis $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{6}$ til hver. Ophæves de nævnte fonde, bestemmes ved kgl. resolution, hvorledes de fondene tillagte bøder skal anvendes.

§ 44. Med hensyn til konfiskation gælder borgerlig straffelovs regler herom. Fangst eller værdien heraf kan dog konfiskeres, selv om det ikke med sikkerhed kan godtgøres, at den i det hele hidrører fra det ulovlige forhold.

Stk. 2. I sager om overtrædelse af bestemmelser om fredning af fisk, alger, krebs, bløddyr eller mindstemål for fisk kan fiskerikontrollen, når værdien åbenbart ikke overstiger 1.000 kr., tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig indforstået med konfiskationen.

Stk. 3. Med hensyn til den i stk. 2 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indhold af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

§ 45. Findes der ulovligt redskab i vandet eller redskab, som ikke er mærket eller afmærket efter forskrifterne, eller som ikke er røgtet i overensstemmelse med bestemmelserne i § 29, stk. 3, kan redskabet konfiskeres, såfremt det ikke kan oplyses, hvem der er ejer af det. Det samme gælder redskaber, der er sat eller forladt på steder, hvor fiskeri med disse redskaber ikke må finde sted, eller på steder, hvor en anden er enberettiget til fiskeri eller til den pågældende art af fiskeri.

§ 46. Udenlandske skibe, der har været anvendt til fiskeri på dansk fiskeriterritorium under sådanne omstændigheder, at strafansvar er indtrådt efter reglerne i § 42, kan tilbageholdes af de tilsynsførende myndigheder, indtil de forskyldte bødebeløb og sagsomkostninger er betalt eller der er stillet sikkerhed for betalingen. Sker dette ikke 2 må-

neder efter sagens endelige afgørelse, kan der søges fyldestgørelse i skibet.

Stk. 2. Med hensyn til de nævnte myndigheders iværksættelse af tilbageholdelsen finder de i §§ 824 og 825 i lov om rettens pleje fastsatte regler om beslaglæggelse af ting, der findes at burde konfiskeres, tilsvarende anvendelse. Tilbageholdelsen kan kun ske, såfremt det er påkrævet for at sikre betaling af de nævnte beløb. Var den, der havde rådighed over skibet under fiskeriet, uberettiget i besiddelse af det, kan tilbageholdelse ikke ske.

Stk. 3. Fredet fisk eller undermålsfisk skal af fiskerikontrollen umiddelbart efter bevaringstagelsen eller beslaglæggelsen udsættes i frit vand, for så vidt fisken er i levedygtig stand.

§ 47. Overtrædelse af bestemmelserne i § 16, § 19, stk. 1, § 22, stk. 1 og 2, § 23, stk. 2-8, er undergivet privat påtale.

Kapitel 9

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 48. Loven træder i kraft den 1. juli 1986.

Stk. 2. Den i henhold til § 1, stk. 4 og 8, i lov nr. 195 af 26. maj 1965 om saltvandsfiskeri med senere ændringer udstedte bekendtgørelse nr. 280 af 22. juni 1979 om det antal redskaber, som må anvendes af ikke-erhvervsfiskere ved fiskeri på dansk fiskeriterritorium, samt den i henhold til §§ 2 a og 32 i samme lov udstedte bekendtgørelse nr. 458 af 6. december 1979 om mærkning af fiske-redskaber, forbliver i kraft indtil den 31. december 1986.

§ 49. Samtidig ophæves følgende lovbestemmelser:

1. Lov nr. 195 af 26. maj 1965 om saltvandsfiskeri, jfr. lovbekendtgørelse nr. 452 af 16. oktober 1985.
2. Lov nr. 210 af 19. maj 1971 om internationale reguleringsforanstaltninger vedrørende fiskeri og
3. Lov nr. 570 af 21. december 1972 om for-

bud mod laksefiskeri i det nordvestlige Atlanterhav.

Stk. 2. Samtidig ophæves kongeligt åbent brev af 4. februar 1587 om forbud mod at fange østers ud for Vestersøen i Riberhus Læn, mandat af 26. februar 1720 om østers-tyveris afskaffelse, plakat af 10. juli 1770 angående fredningen af østersfiskeri under Aalborg Stift mellem Schagen og Hirtzholm med videre og bekendtgørelse af 21. december 1860 om østersfiskeri i de danske farvande og om meddelelse af bevillinger til anlæg af kunstige østersbanker ved kongerigets kyster.

§ 50. Nærværende lovs § 18, stk. 1, § 26, § 27 og § 28 træder først i kraft efter fiskeriministerens nærmere bestemmelse. Indtil dette tidspunkt forbliver de i § 5, stk. 1-3 og 7, § 9, § 13, § 17, § 18, § 20 og § 21 fastsatte bestemmelser i lov nr. 195 af 26. maj 1965, jfr. lovbekendtgørelse nr. 452 af 16. oktober 1985, i kraft.

Stk. 2. For så vidt angår forhold, hvorom der efter loven skal eller kan fastsættes administrative forskrifter, forbliver administrative forskrifter udstedt i medfør af lov nr. 195 af 26. maj 1965, jfr. lovbekendtgørelse nr. 452 af 16. oktober 1985, i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af denne lov.

Stk. 3. Overtrædelse af §§ 5, stk. 1, 2 og 7, 9 nr. 9, 13, 17, 18, stk. 1, 20 og 21 i lov nr. 195 af 26. maj 1965, jfr. lovbekendtgørelse nr. 452 af 16. oktober 1985, straffes med bøde. §§ 42, stk. 3, 43 og 44 finder anvendelse i sager om straf efter stk. 1 og ved overtrædelse af de administrative forskrifter, der er nævnt i stk. 2.

Stk. 4. De i henhold til tidligere lovgivning om saltvandsfiskeri oprettede vedtægter bortfalder ikke. Overtrædelse heraf straffes med bøde. Dog bliver de i henhold til denne lov givne almindelige bestemmelser, som ikke kan ændres ved vedtægt, gældende for vedtægtsområderne fra denne lovs ikrafttræden.

§ 51. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.